

Hvadan denna bittra smärta,
Dessa hemska klagoljud?
Blödiga, betryckta hjerta!
Hoppas åter på din Gud.
Än skall han mig nåd bevisa,
Än skall jag med hugnad prisa
Min förlossare och Gud.

Men ack! med oro, som ej återvänder,
Jag söker dig ännu kring Jordans stränder,
Jag ropar dig ännu, o Gud, mitt hopp!
Från Hermons branter eller Mizars topp . . .

Och får blott svar af böljornas svall,
Som suckande öfver hvarandra stupa,
Eller, med rysliga dån, i det djupa
Hvälfva sitt tunga fall . . .

Ack! bekymren högre svalla
I en själ förutan tröst,
Tyngre qualens böljor falla
Öfver ett förkrossadt bröst.

Om dagen lyfter jag förgråtna blickar
Till dig, som ser den tår som hemligt föll;
Om natten jag förtrogna böner skickar
Till dig, som hör den suck jag återhöll.

Då qvider jag: hvi har du mig förskjutit,
Du, mina dagars danare och vakt?